

Ročník 64 / 2013–2014

Vydává SPN – pedagogické
nakladatelství, akciová společnost

Vedoucí redaktorka:
prof. PhDr. Marie Čechová, DrSc.

Redaktorka:
Milada Buriánková

Redakční rada:
doc. PhDr. Vladimír Novotný, Ph.D. –
vedoucí literární rubriky,
doc. Robert Adam, Ph.D.,
prof. dr. hab. Mieczysław Balowski,
doc. Erik Gilk, Ph.D.,
prof. PhDr. Aleš Haman, DrSc.,
PhDr. Ondřej Hník, Ph.D.,
PhDr. Bohuslav Hoffmann, CSc.,
prof. PhDr. Jiří Holý, DrSc.,
PhDr. Miloš Hoznauer,
PhDr. Alice Jedličková, CSc.,
PhDr. Jiří Kostečka, Ph.D.,
prof. PhDr. Jiří Kraus, DrSc.,
doc. PaedDr. Ladislava Lederbuchová, CSc.,
PhDr. Květa Rysová, Ph.D.,
Mgr. Josef Soukal,
PhDr. Ivana Svobodová,
prof. PhDr. Karel Šebesta, CSc.,
doc. PhDr. Martina Šmejkalová, Ph.D.,
doc. PhDr. Ludmila Zimová, CSc.

Adresa redakce: SPN – pedagogické
nakladatelství, akciová společnost,
Ostrovní 30, 110 00 Praha 1,
tel. 224 931 448.

www.spn.cz/casopisecl
e-mail: buriankova@spn.cz
Vychází pětkrát ročně.
Cena jednoho čísla 48 Kč.
Uzávěrka čísla 19. 11. 2013.

Sazba FORTUNA-TYPE, s. r. o.
Tisk: Tigris print, s. r. o.
Distribuce: ADISERVIS, s. r. o., Na Nivách 18,
141 00 Praha 4,
tel. 241 484 521, fax 241 483 924
E-mail: adiservis@seznam.cz
© SPN – pedagogické nakladatelství,
akciová společnost, 2013
ISSN 0009-0786
MK ČR E 4809

Stati a články

Skončil 39. ročník Olympiády v českém jazyce, <i>K. Rysová – K. Oliva</i>	53
Deset povídek, které zatřesou duší (2), <i>J. Kostečka</i>	59
Základní principy výběru gramatického učiva, <i>M. Hrdlička</i>	66
O pozdní poezii Pavla Šruta, <i>M. Pilarš</i>	70

Z praxe našich škol

Originalita a invence v písemných maturitních pracích, <i>K. Rysová</i>	76
--	----

Diskuse

Nevylili jsme s vaničkou dítě? <i>N. Kvítková</i>	80
--	----

Z nové české literatury

Cestami prózy, stezkami poezie, <i>V. Novotný</i>	85
--	----

Z jazykové poradny Ústavu pro jazyk český

Psaní některých přejatých slov, <i>I. Svobodová</i>	89
--	----

Rozhledy

Jubileum Ludmily Zimové, přední české syntaktičky, <i>I. Balkó</i>	91
Ohlédnutí za A. Hájkovou, <i>J. Poláček</i>	92
Z literárního muzea: Joe Hloucha, <i>V. Novotný</i>	93
Stylistika v kontextu historie a současnosti, <i>R. Šrámek</i>	95

Literatura

Praktická příručka nejen pro češtináře, <i>H. Borovská</i>	99
Jazyk soukromé korespondence, <i>M. Krčmová</i>	101
Jsmo v češtině doma? <i>I. Bozděchová</i>	102
Nová publikace o stylistice, <i>I. Kolářová</i>	103

**Skončil 39. ročník
Olympiády v českém jazyce**

Kateřina Rysová, MFF UK, Karel Oliva, ÚJČ AV ČR

The 39th Year of the Olympics in the Czech Language Is Over

The article describes the 39th year of the Olympics in the Czech language.

Ve školním roce 2012/2013 proběhl již 39. ročník Olympiády v českém jazyce, která je určena pro žáky 8. a 9. tříd základních škol (a odpovídajících ročníků gymnázií) a pro studenty škol středních. Mladší žáci soutěží v I. kategorii, studenti středních škol ve II. kategorii. Olympiáda má tradičně školní, okresní, krajské a národní kolo. V prvních třech kolech řeší soutěžící nejčastěji pět až šest úkolů z různých rovin jazyka a píší slohovou práci na zadané téma. V národním kole je pro nejlepší řešitele předchozích kol připraveno celkem pět úkolů – dva úkoly slohové, dva úkoly orientované jazykově a jeden úkol v podobě polopřipraveného mluvního projevu.

Cílem našeho článku je přiblížit čtenářům, jaké úkoly v jednotlivých kolech soutěže žáci a studenti řešili v minulém školním roce, a stručně zhodnotit úspěšnost soutěžících, kteří se zúčastnili národního kola. Komplexní zadané úkolů nižších soutěžních kol jsou spolu s řešením k dispozici na internetových stránkách <http://www.nidm.cz>. Zadaní úkolů připravuje ve spolupráci s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR ústřední komise složená z pracovníků Ústavu pro jazyk český AV ČR, v. v. i., a Univerzity Karlovy v Praze.

Ve školním kole letos soutěžící I. kategorie řešili osm **jazykových** úkolů. Měli například doplnit zadané slovní spojení *po dvou letech...* dvěma způsoby tak, aby mělo pokaždé jiný význam (*Po dvou letech pracovního pobytu v Japonsku se rozhodl, že se tam usadí natrvalo.* – *Po dvou letech přes Atlantik už mě do letadla nikdo nedostane.*)

Víceznačnou větu *Zpěvák přijede potěšit své fanoušky ze Slovenska* měli soutěžící přeformulovat dvěma způsoby tak, aby každý z nich vyjadřoval jeden z významů, a vysvětlit, v čem nejednoznačnost původní věty spočívá (*Zpěvák přijede potěšit své fanoušky, kteří pocházejí ze Slovenska.* – *Zpěvák přijede ze Slovenska, aby potěšil své fanoušky*; předložkový pád *ze Slovenska* může v tomto postavení být jak přívlastkem, rozvíjejícím podstatné jméno, tak příslovečným určením místa, rozvíjejícím sloveso).

Další úkol se týkal doplňování pojmenování nástrojů do neúplných frazémů (*padla ... na kámen; utopil by ho na ... vody*). Úkol byl zařazen proto, aby podpořil jazykovou kompetenci žáků v této oblasti – v minulých ročnících olympiády se totiž ukázalo, že soutěžící mívají se znalostí základních frazémů nemalé problémy.

Jiný úkol byl zaměřen na tvarosloví – v zadané větě *Reklama vytváří za pomoci různých vizuálních i jazykových prostředků image výrobku* je možné tvar jednoho slova vykládat jako dva různé pády (výrobku: 2. nebo 3. pád). Úkolem soutěžících bylo tento tvar najít a poté změnit slovosled věty tak, aby jednu z možností vyloučili (... výrobku image / ... vytváří výrobku za pomoci ... image).

Soutěžící II. kategorie řešili ve školním kole úkoly obtížnější. Všechny z nich se vázaly k jednomu výchozímu textu (převzatému z knihy J. Kahouna *O mašinkách* a upravenému pro potřeby soutěže). Studenti si měli uvědomit provázanost jednotlivých jevů z různých jazykových rovin a jejich funkci v textu, resp. v komunikaci. Z určené části textu měli například vypsát tři dvojice příbuzných slov, napsat slovo základové ke slovesu *zpojízdnit* (tj. *pojízdný*) nebo najít mezi zadanými větami ty, v nichž měla předpona *roz(e)-* stejný význam jako u slovesa *rozběhnout* ve výchozím textu, a tento význam popsat (, uvedení do děje/stavu vyjádřeného základovým slovem /tj. slovem neobsahujícím předponu *roz-/'*).

Tři nejlepší řešitelé školních kol z každé kategorie postupovali do kola okresního. V něm dostala úkoly vycházející z jednoho komplexního textu (podle K. Čapka) tentokrát I. kategorie. Z prvního souvětí textu měli soutěžící například vypsát tři podstatná jména utvořená stejným způsobem a přijít na to, od kterého slovního druhu a od kterého jeho tvaru byla tato jména odvozena (*podlitina, obraženina, zlomenina*; byla odvozena od přídavných jmen a ta od sloves – od příčestí trpného). Dále měli z textu vypsát dvě dvojice sloves (resp. slovesných tvarů) s následujícími vlastnostmi: a) v první dvojici mají obě slovesa týž kořen a liší se od sebe tím, že jedno sloveso je v textu užito v činném rodě, druhé v rodě trpném (*zahrál jsem si – nehraje se*); b) ve druhé dvojici mají obě slovesa týž kořen a liší se od sebe tím, že jedno vyjadřuje stav, druhé změnu stavu (*ležet – přeložit se*).

V další části měli soutěžící přeformulovat nevhodně stylizovanou větu a vysvětlit, v čem spočívala její neobratnost: *Pes zavrčel a ukázal respekt vzbuzující zuby* (v původní formulaci vznikly dvě nepravé skladební dvojice: *ukázal respekt, vzbuzující zuby*). V jiném úkolu zase soutěžící vymezovali význam slov, resp. slovních spojení *halabala, hogo fogo, láry fáry* nebo *saky paky*.

Soutěžící II. kategorie dostali v okresním kole zadáno jedno výchozí souvětí¹ a k němu sedm úkolů. V nich měli například rozdělit do skupin zadaná přídavná jména *myšlený, myšlenkový, myslitelný, myslitelský, myslivecký, nesmyslný, pomyslný, smyslný* podle základových slov (*myslit/myslet: myslitelný, myšlený; myšlenka: myšlenkový; myslitel: myslitelský;*

¹ Pro tuto vládu není myslitelné, aby věřící občané platili daně vyšší než ateisté, když rozdílné daně přece neplatí třeba kuřáci a nekuřáci, řádní občané a recidivisté nebo např. milovníci opery a milovníci točeného plzeňského.

myslivec: myslivecký; nesmysl: nesmyslný; pomyslit: pomyslný; smysl: smyslný).

Dále měli soutěžící přidat do textu jedno podstatné jméno tak, aby se text po stránce významové (co do souhrnu podaných informací) vůbec nezměnil (ke slovu *plzeňské* tak měli doplnit slovo *pivo*). Poté měli uvést dva příklady spojení téhož typu (např. *svíčková /pečeně/; burgundské /vino/*).

Další úkol se týkal slova *přece*. Výraz *přece* má původ ve spojení *před se* (tj. *před sebe*; v minulosti psáno i *předce* apod.). Soutěžící měli uvést, který typ slova tento výraz ze slovtvorného hlediska představuje (spřežku), a pak vysvětlit, jak se ve slově *přece* objevila hláska [c] (skupina hlásek [ts] /v psané podobě *ds/* se často ve výslovnosti zjednodušuje na hlásku [c]). Setkali se tak i s diachronním pohledem na jazyk. Úkoly dotýkající se starších stadií češtiny nebývají v olympiádě zcela běžné, avšak pro ozvláštění a pro náhled do kontinuity vývoje jazyka někdy bývají zařazovány.

Tři nejlepší řešitelé každého okresního kola postupovali do kola krajského. V něm soutěžící I. kategorie řešili pět úkolů, které tentokrát nebyly motivovány výchozím textem. V tomto soutěžním kole se žáci například setkali se zvukovou stránkou jazyka – dostali dvojznačné přepisy zvukových záznamů krátkých vět. Úkolem soutěžících bylo zapsat je vždy dvakrát běžným českým pravopisem a tím ukázat, co dané věty mohou znamenat (ráz nebyl brán v úvahu): [mrtvímušnepomůže]: *Mrtvým už nepomůže. Mrtvý muž nepomůže*; [živíměděťi]: *Živí mě mé děti. Živím němé děti*; [natohledajiotpovjeťpartneři]: *Na to hledají odpověď partneři. Na tohle dají odpověď partneři*; [sfilmujenejhoršiscénář]: *Zfilmuje nejhorší scénář. Z filmu je nejhorší scénář*.

Dále soutěžící hledali nevhodně užitá slova v souvětí *Mobilní operátoři zdražili volání, reklamují ho ale jako zvýhodněné*. Jejich úkolem bylo dané slovo nahradit vhodným a vysvětlit, proč k takovému užívání dochází (jde o sloveso *reklamovat* – je odvozeno od podstatného jména *reklamace*; od podstatného jména *reklama* je sice takovéto sloveso teoreticky také možno utvořit, ale v tomto významu se ho ve spisovném jazyce neužívá, protože obě podstatná jména mají výrazně rozdílný význam).

V jednom z dalších úkolů si soutěžící měli uvědomit významové shody a rozdíl mezi přídavnými jmény *jemný* a *hladký*. Měli uvést větu nebo slovní spojení, kde je možno užít obou přídavných jmen ve stejném významu – kde je lze zaměnit, aniž by se význam věty nebo slovního spojení změnil (*Vzal jsem si na sebe košili z jemného/hladkého hedvábí*), a poté dvojici vět nebo slovních spojení, v nichž se významy obou přídavných jmen liší – kde je nelze zaměnit beze změny (či dokonce ztráty) významu věty nebo slovního spojení (*Mám rád jemnou ironii. Do buchty patří hladká mouka*).

Soutěžící II. kategorie řešili v krajském kole také pět úkolů. V jednom z nich například dostali zadané slovní spojení užitá v jedné populární pís-

niče [snímlispiš]. Toto spojení měli začlenit do pěti kontextů tak, aby každé mělo jiný význam (např. *Ještě nevím, sním-li spíš předkrm nebo dezert.* / *Sním-li, spíš nepochybně i ty.* / *Sním-li, spíž je v bezpečí, protože z ní nic nevezmu.* / *Sním-li spíš(,) či bdím? Toť otázka.* / *S ním-li spíš, má panenka, nebo je u tebe jiný hoch?* / *S ním-li spíž vyjíme, nebo spíš s ní?*).

V dalším úkolu měli soutěžící uvést, čím se liší po stránce mluvnické slovesa v následujících větách, přičemž se nebraly v úvahu počet ani vlastnosti slabik ani hlásek (1. vid dokonavý × nedokonavý; 2. klad × zápor).

- A: *Já bych tu televizi nezapnul!* C: *Já bych tu televizi zapnul.*
B: *Já bych tu televizi zapínal.* D: *Já bych tu televizi nezapínal!*

Dále měli soutěžící rozhodnout, které dvě ze zadaných vět mohou tvořit ucelenou součást přirozeného rozhovoru, tedy mohou na sebe bezprostředně navazovat (C, D), a poté začlenit každou ze zbývajících vět do vhodného kontextu (např. ad A: *Dědeček dostal k narozeninám novou televizi, ale bohužel neviděl na ovladač. Ještě že u něj byl vnuk a pomohl mu se zapnutím. Když vnuk televizi zapnul, řekl mu dědeček: „Já bych tu televizi nezapnul!“*; ad B: *Hledáme dobrovolníka, který by do našeho domova seniorů pravidelně chodil večer zapínat televizi. Pan Novák se přihlásí: „Já bych tu televizi zapínal!“*).

V jiném úkolu měli soutěžící uvést dvě věty, které budou splňovat následující podmínky:

1. v jedné z nich bude užito slovo *někdo*, které půjde nahradit slovem *kdo-si*, aniž by se změnil význam věty (*Někdo/kdosi klepe na dveře*); 2. ve druhé bude užito slovo *někdo* tak, aby je beze změny významu věty nebylo možné nahradit slovem *kdosi* (*Zamluv tam dvacet míst, někdo určitě přijde*).

Témata slohů ve školních, okresních a krajských kolech letos byla následující: *Za tohle ti patří dík; Den jako každý jiný, a přesto na něj nemohu zapomenout; V danou chvíli mi to přišlo jako docela dobrý nápad...; Dodnes nevím, jestli se tomu dá věřit; Tehdy jsem měl/a opravdu kliku; Lhostejnost je horší než nevědomost*. Slohový útvar byl většinou libovolný.

Nejlepší řešitelé krajských kol postoupili do **kola národního**. To se konalo obvyklou formou táborového soustředění ve dnech 21.–27. června 2013 v Lažánkách u Blatné. Za každou kategorii se jej zúčastnilo kolem třiceti nejlepších češtinářů-studentů.

Finalisté z I. kategorie se nejprve zabývali úkolem zaměřeným na užívání zájmena *svůj*. Dostali několik příkladových vět² a měli užití zájmena *svůj* v každé z nich okomentovat, rozpoznat, čím je jeho užití specifické,

² *Obrátil se na svého právníka. Umyl si své ruce. Prezident jmenoval do své funkce novou předsedkyni soudu. Soudkyně mu nařídila platit na svou dceru. Chtěl bych být svůj pes. Lupič dvaosmdesátiletou stařenku svázal a nechal na pospas svému osudu. Heyrovský proslavil svou vlast. Vy o svých předcích nevíte vůbec nic, a to chcete maturovat z dějepisu! I když s Ruskem prohrajeme, budu na své hokejisty hrdý.*

určit, zda jsou některé věty dvojznačné... Šlo hlavně o to, aby si soutěžící všimli, že v některých případech je užití zájmena *svůj* nutné, není-li k dispozici širší kontext (např. *svůj* konkretizuje určitou osobu: obrátil se na svého právníka, nikoli na jiného), někdy nadbytečné, protože význam jím dodaný již vyplývá z kontextu (např. *umýt si své ruce*), někdy nevhodné (zadaná věta by např. znamenala, že prezident jmenoval novou předsedkyni soudu do funkce prezidenta, nikoliv předsedkyně soudu).

Zájmeno *svůj* může být užito i ve slovní hříčce, např. ve větě *Chtěl bych být svůj pes*, jejíž neobvyklost vyplývá jednak z gramaticky výjimečného užití zájmena *svůj* v 1. pádě, jednak z nezvyklé sémantiky, totiž že – domyšleno do důsledků – by „vlastník“ a přivlastňovaná „věc“ byli v tomto případě totožní. V některých případech se zájmeno *svůj* užívá v rozporu s „pravidlem“, které žáci většinou znají ze školního vyučování a které stanoví, že *svůj* přivlastňuje podmětu. V ustálených obrazech se přivlastňovací zvrtné zájmeno užívá i za podmínek, že podmětu nepřivlastňujeme (*ponechat někoho svému osudu*). Podobné je to i v případech, kdy přivlastňovaná věc nenáleží vlastníkovu v celém rozsahu (*budu na své hokejisty hrdý* – fanoušek by pravděpodobně užil spíše formulaci *na naše hokejisty*, protože se o ně „dělí“ s ostatními příznivci; na druhou stranu trenér by zájmeno *svůj* v tomto případě bez problémů užít mohl, jedná se o jeho vlastní svěřence, o které se jako trenér s nikým nedělí). Komentářů by bylo možné uvést samozřejmě více, zde (podobně jako v komentářích k ostatním úkolům) jde jen o nástin možného řešení.

Úkol nedopadl příliš dobře. Nejlepší řešitelka úkolu získala v průměru 7,7 bodu, nejslabší 2 body z 10 možných).

Dále finalisté z I. kategorie řešili zadání vyžadující komplexní práci s textem jako celkem. Soutěžící dostali text stažený z internetu (a lehce upravený). Text přitom nebyl zcela koherentní. Úkolem soutěžících bylo najít místa, v nichž formulace textu brání čtenáři v porozumění nebo porozumění alespoň znesnadňují, a obecně popsat, v čem „problémy“ spočívají – text nebyl například vhodně členěný na úseky, hlavní nadpis nebyl zvýrazněn (oproti podnadpisům psaným tučně a velkým písmem), takže nemuselo být jasné, zda se jedná o jeden celistvý text, nebo sérii kratších, tematicky propojených textů, slovosled nebyl vždy užít v souladu s aktuálním členěním, řazení informací v textu bylo nelogické apod.

Úkol ukázal, že žáci 8. a 9. tříd ZŠ (a odpovídajících ročníků gymnázií) zřejmě nejsou zvyklí pracovat s textem jako celkem, odhalit, co brání čtenáři v porozumění textu, nevědí, jak by měl být text vystavěn, aby byl v komunikaci funkční. To lze považovat za zásadní nedostatek, ale také za inspiraci pro praktickou školní výuku češtiny, v níž by práce s textem (jak s jeho produkcí, tak s porozuměním textu) měla být jedním ze základních prvků. Nejlepší řešitel získal 6,4 bodu, nejslabší 0,6 bodu.

Úkol týkající se práce s textem byl zadán i soutěžícím II. kategorie. I ti dostali mírně upravený text internetové zprávy, a to o kácení lesů na Šumavě. Měli najít a pojmenovat prostředky, pomocí kterých se autor textu snaží o manipulaci se čtenářem.

Studenti SŠ si s úkolem tohoto typu již poradili lépe. Nejlepší řešitel dostal 9,5 bodu, nejslabší 3 body.

Dalším úkolem finalistů II. kategorie bylo zaměřit se na kritéria, pomocí kterých lze určovat slovesný vid. Konkrétně měli soutěžící pozorovat sloveso *soustředit se* a jeho chování v různých kontextech; toto sloveso se v češtině přitom užívá jak v podobě slovesa dokonavého (*Na zítřejším tréninku se soustředíme jen na zápas s Viktorkou*), tak jako sloveso nedokonavé (*Na zítřejším tréninku se budeme soustředit jen na zápas s Viktorkou* – byť takové užití není pro všechny mluvčí přijatelné). Na základě toho měli dále navrhnout, která všechna kritéria je potřebné vzít v úvahu při rozhodování, zda se jedná o sloveso dokonavé, nedokonavé či vidově nevyhraněné/obouvidové. Úkol byl zadán tak, aby soutěžící poradili badateli, kterých jazykových vlastností či prvků by si měl všimnout, chce-li sloveso *soustředit se* posuzovat z hlediska vidu, a doporučit mu, čím lze v diskusi na toto téma argumentovat.

Na závěr měli soutěžící možnost napsat, jak z hlediska vidu toto sloveso vnímají sami (jejich osobní názor se však do hodnocení samozřejmě neprotáhal). Mohli si všimnout například toho, zda se jedná o sloveso předponové, či nepředponové, který vid mají obvykle synonyma zadaného slovesa, který vid mívají předponová slovesa stejného konjugačního typu, jak je sloveso zakotveno v jazykovém úzu apod. Ukázalo se, že se jedná o úkol spíše obtížný. Nejlepší řešitel dostal 8 bodů, nejslabší řešitelka 1,2 bodu.

Soutěžící obou kategorií dále vypracovávali po dvou slohových úkolech. Finalisté II. kategorie psali práci na téma *Mé setkání s r/Rusalkou* (inspirovanou exkurzí k Rusalčinu jezírku a památníku A. Dvořáka ve Vysoké u Příbrami). Dalším slohovým úkolem bylo navázat na zadaný poetický začátek textu a smysluplně ho rozvinout.

Soutěžící I. kategorie psali slohovou práci na téma *Jak jsem potkal v/Vydru* (inspirovanou exkurzí k řece Vydře) a na téma *Kdo to byl* – součástí zadání slohového úkolu byla informace, že byl nalezen člověk v bezvědomí, který měl v kapse kostku cukru, lupu, elektrickou zkoušečku, tři šroubky, na prstech měl skvrny od hnědé barvy a jehož kolo leželo opodál. Na základě těchto informací měli soutěžící vydedukovat, kdo to mohl být.

Slohové práce měly velmi rozdílnou úroveň. Obecně méně zdařilé byly v letošním roce slohy finalistů I. kategorie. V úkolu *Kdo to byl* mělo mnoho soutěžících problém s udržení logické výstavby textu, většinou nedokázali téma zpracovat nápaditě. Ve druhém slohovém úkolu – *Jak jsem potkal v/Vydru* – se většina finalistů pokusila o vyprávění (jak téma nabízel), většinou ale sklouzli k jednoduchému popisu děje, málokdy se jim podařilo text vypointovat.

Zdařilejší byly práce studentů ze II. kategorie. Snažili se o originalitu jak po stránce obsahové, tak formální (objevila se například reportáž z koncertu, vnitřní monolog staršího člověka nebo zpověď knězi). Většina prací ale nevybočovala z průměru.

Součástí národního kola byl i polopřipravený mluvený projev. Každý soutěžící měl 3 minuty na přípravu zadaného tématu a poté přednesl před porotou projev v délce 1–1,5 minuty. Propracovanější výstavbu i obsah projevů měli podle očekávání soutěžící II. kategorie, ale je nutné dodat, že v letošním roce měly projevy finalistů obou kategorií velmi dobrou úroveň, většina z nich se dokázala k danému tématu vyjádřit spisovně (a spisovnost skutečně udržet po celé trvání projevu) a kultivovaně.

Soutěžící I. kategorie mluvili na téma *Šumava včera a dnes*. Nejlepší soutěžící dostala 10 bodů, nejslabší 1,8 bodu. Soutěžící II. kategorie měli zadáno téma *Co bych dělal/a, kdyby tady zítra napadl sníh*. Nejlepší soutěžící získala 9,5 bodu, nejslabší 3,2.

Celé národní kolo proběhlo ve velmi příjemné atmosféře, soutěžící se kromě plnění zadaných úkolů zapojovali i do četných volnočasových aktivit – připravovali vtipné divadelní scénky, finálové „noviny“ obsahující komentáře aktuálního soutěžního či táborového dění, hráli na hudební nástroje či sportovali. Ti, kteří mají trvalý zájem o češtinu a OČJ, mohli vstoupit do Klubu Olympiády v českém jazyce a účastnit se dalších akcí, jakými jsou například tábor OČJ, sraz OČJ nebo ples OČJ, jimiž se Klub OČJ snaží udržet fungující dlouholetou kontinuitu společných aktivit účastníků národních kol Olympiády v českém jazyce.

Práce vznikla za pomoci jazykových zdrojů vyvinutých/uložených/distribovaných díky projektu MŠMT ČR LINDAT-Clarin (LM 2010013).

■— Deset povídek, které zatřesou duší (2) —■

Jiří Kostečka, Gymnázium Open Gate

Ten Short Stories That Shake the Soul

This paper is a continuation of the article from the first issue of our magazine.

Jiří Marek: Otisk prstů (Panoptikum)

Představovat dříve narozeným generacím pana policejního radu Vacátka, jež podle skutečné postavy vytvořil Jiří Marek v triptychu **Panoptikum**,¹

¹ Panoptikum starých kriminálních příběhů; Panoptikum hříšných lidí; Panoptikum Města pražského (1984).